ये च दुष्कृतकर्म्माणः पूयं तेषां विधीयते। एवं नदी महाराज सर्व्वकामप्रदा हि सा।
तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र पूजयैनान् यथाविधि। अध्वनि क्षीणगात्रश्च पथि पांशुसमन्वितः।
पृच्छते ह्यन्नदातारं गृहमायाति चाश्रया। तं पूजयेत् प्रयत्नेन सोऽतिथिर्ब्राह्मणश्च सः। १२४५०
तं यान्तमनुगच्छन्ति देवाः सर्व्वे सवासवाः। तस्मिन् संपूजिते प्रीता निराशा यान्त्यपूजिते।
तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र पूजयैनं यथाविधि। एतत्ते शतशः प्रोक्तं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि।
॥ युधिष्ठिरउवाच॥ पुनः पुनरहं श्रोतुं कथां धर्म्मसमाश्रयां। पुण्यामिच्छामि धर्म्मज्ञ कथ्यमानां त्वया विभो।
॥ मार्कण्डेय उवाच॥ धर्म्मान्तरं प्रति कथां कथ्यमानां मया नृप। सर्व्वपापहरां नित्यं शृणुष्वावहितो मम।
कपिलायान्तु दत्तायां यत्फलं ज्येष्ठपुष्करे। तत्फलं भरतश्रेष्ठ विप्राणां पादधावने। १२४५५
द्विजपादोदकक्लिन्ना यावत्तिष्ठति मेदिनी। तावत् पुष्करपर्णेन पिबन्ति पितरो जलं।
स्वागतेनाग्नयस्तृप्ता आसनेन शतक्रतुः। पितरः पादशौचेन अन्नाद्येन प्रजापतिः।
यावद्वत्सस्य वै पादो शिरश्चैव प्रदृश्यते। तस्मिन् काले प्रदातव्या प्रयतेनान्तरात्मना।
अन्तरीक्षगतो वत्सो यावद्धेन्वा प्रदृश्यते। तावद्भूः पृथिवी ज्ञेया यावद्गर्भं न मुञ्चति।
यावन्ति तस्या रोमाणि वत्सस्य च युधिष्ठिर। तावद्युगसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते। १२४६०
सुवर्णनासां यः कृत्वा सखुरां कृष्णधेनुकां। तिलैः प्रच्छादितां दद्यात् सर्व्वरत्नैरलङ्कृतां।
प्रतिग्रहं गृहीत्वा यः पुनर्द्ददति साधवे। फलानां फलमश्नाति तदा दत्त्वा च भारत।
ससमुद्रगुहा तेन सशैलवनकानना। चतुरन्ता भवेद्दत्ता पृथिवी नात्र संशयः।
अन्तर्जानुभुजो यस्तु भुञ्जते सक्तभाजनः। यो द्विजः शब्दरहितं स क्षमस्तारणाय वै।
अपानपा न गदितास्तथाऽन्ये ये द्विजातयः। जपन्ति संहितां सम्यक् ते नित्यं तारणक्षमाः। १२४६५
हव्यं कव्यञ्च यत्किञ्चित् सर्व्वं तत् श्रोत्रियोऽर्हति। दत्तं हि श्रोत्रिये साधौ ज्वलितेऽग्नौ यथाहुतं।
मन्युप्रहरणा विप्रा न विप्राः शस्त्रयोधिनः। निहन्युर्मन्युना विप्रा वज्रपाणिरिवासुरान्।
धर्म्माश्रितेयन्तु कथा कथितेयं तवानघ। यां श्रुत्वा मुनयः प्रीता नैमिषारण्यवासिनः।
वीतशोकभयक्रोधा विपाप्मानस्तथैव च। श्रुत्वेमान्तु कथां राजन्न भवन्तीह मानवाः।
॥ युधिष्ठिर उवाच॥ किन्तच्छौचं भवेद्येन विप्रः शुद्धः सदा भवेत्। तदिच्छामि महाप्राज्ञ श्रोतुं धर्म्मभृताम्वर। १२४७०
॥ मार्कण्डेय उवाच॥ वाक्शौचं कर्म्मशौचञ्च यच्च शौचं जलात्मकं। त्रिभिः शौचैरुपेतो यः स स्वर्गी नात्र संशयः।
सायं प्रातश्च सन्ध्यां यो ब्राह्मणोऽभ्युपसेवते। प्रजपन् पावनीं देवीं गायत्रीं वेदमातरं।
स तया पावितो देव्या ब्राह्मणो नष्टकिल्बिषः। न सीदेत् प्रतिगृह्णानो महीमपि ससागरां।
ये चास्य दारुणाः केचिद्ग्रहाः सूर्य्यादयो दिवि। ते चास्य सौम्या जायन्ते शिवाः शिवतराः सदा।
सर्व्वे नानुगतश्चैनं दारुणाः पिशिताशिनः। घोररूपा महाकाया धर्षयन्ति द्विजोत्तमं। १२४७५
नाध्यापनाद्याजनाद्वा अन्यस्माद्वा प्रतिग्रहात्। दोषो भवति विप्राणां ज्वलिताग्निसमा द्विजाः।
दुर्व्वेदा वा सुवेदा वा प्राकृताः संस्कृतास्तथा। ब्राह्मणा नावमन्तव्या भस्मच्छन्ना इवाग्नयः।